

[Bilgrav-Nielsen.]

det er en ordning, man har i Norge og, så vidt jeg ved, også i Finland og i andre europæiske lande, så der er meget fornuft i det. Men vi er jo nødt til, før vi beslutter os for den slags ting, at vurdere, om det formål, vi gerne vil dyrke, det mål, vi gerne vil nå, kun kan opnås ad den vej, der her beskrives. Jeg mener at vide, at fiskeriministeren allerede på de budgetter, han råder over i øjeblikket, har midler, han kan bruge af til at udsætte yngel. Jeg mener også at vide, at han ikke har kunnet bruge de midler, der er til rådighed, og at årsagen hertil skulle være, at man anså det for usikkert, om den udsatte yngel overhovedet kunne leve i vore desværre stadig forurenede åer og vandløb. Jeg vil godt høre, om ministeren kan give et svar på dette.

For det andet må vi også vurdere, selv om formålet stadig er godt, om den administration, man skal have bygget op, trods alt står i et rimeligt forhold til den opgave, der skal løses, og om det kontingent, som ministeren i sin fremsættelse mener skal være startkontingentet — 20 kr. pr. tegn — står i et rimeligt forhold til opgaven og den administration, der sættes i gang.

Jeg kan i den forbindelse erindre ministeren om, at der under den nuværende minister på et beslægtet område er sket en vis udvikling, nemlig i spørgsmålet om betaling for jagttegn. Der er to kategorier af jagttegn; der er det, man skulle give 5 kr. for, da loven blev vedtaget, og det, man skulle give 25 kr. for. Nu er disse beløb under den nuværende minister forhøjet til henholdsvis 25 kr. og 80 kr.

Jeg vil også gerne pege på, at den konsulentvirksomhed, som man i forbindelse med lovforslaget om fisketegn mener der skal opbygges, jo meget vel kan vise sig at opsluge en stor del af det beløb, der indkommer. Jeg vil godt spørge ministeren, om han i givet fald vil være indstillet på at lægge en meget stærk prioritet ind til fordel for det, der er hovedopgaven, nemlig udsættelse af yngel i vandløbene.

Vi er positive over for forslaget's målsætning, men vi vil gerne have lov til, inden vi tager endelig stilling, at vurdere, om den vej, vi her går, også er den rimelige at gå for at nå dette mål.

Lowzow (KF):

Fra konservativ side synes vi ikke der ligger så meget partipolitik i dette forslag. Jeg skal derfor afholde mig fra som den socialdemokratiske ordfører, hr. Otto Mørch, at komme ind på lokalpolitisk-historiske udrædninger, som måske kan være nødvendige i relation til specielle interesser, men holde mig til det generelle emne.

Vi er sådan set enige i tanken om, at man skal bevare en fiskebestand og pleje den, og derfor må noget af det første, vi gerne vil have oplyst, være, om der virkelig er tilbagegang, og hvad der sker med fiskebestanden i øjeblikket, for at vi kan vurdere dette fisketegnslovsforslag.

Når vi er kommet over dette problem, så er spørgsmålet, om den foreslåede måde overhovedet kan bruges, om ikke det er alt for bureaukratisk, om ikke det bliver alt for mange problemer med disse beviser. Man ved jo, at fiskeri foregår på mange måder. Det foregår langs åer, det foregår ved stranden, det foregår måske fra en jolle ude til søs, det foregår måske om sommeren i badetøj ved stranden. Jeg tænker f. eks. på, at en mand, der går langs stranden og fisker i badetøj, skal medbringe disse forskellige identifikationstegn og beviser. Der kan komme temmelig morsomme situationer ud af dette.

Der er også et spørgsmål som: er det rimeligt, at vi for at bibeholde fiskebestanden i disse specielle fiskevande skal have et fisketegn, der betales af enhver, som ror ud og fanger en torsk eller en rødspætte ude i saltvandet? Hvad med f. eks. en person, der sejler ud fra en havn i Øresund og lige passerer dansk fiskerigrænse og fisker? Når han kommer ind med fiskene igen, er det så hans pligt at bevise, de ikke er fisket i danske farvande, eller hvordan vil bevisførelsen være for noget sådant?

Der er en hel masse bureaukratiske problemer i dette lovforslag, som ikke er særlig tiltalende. Vi vil derfor selvfølgelig gå ind i en vurdering af det, se at finde ud af, om der virkelig er behov for det på grund af fiskeriet. Vi er klar over, at der er delte meninger om det også inden for lystfiskerne, og det kunne nok få os til at tænke på, om der var andre måder, det kunne gøres på, om der kunne gives begrænsninger, sådan at det